

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 21Csp/62/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3120206750
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tatiana Porubánová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2022:3120206750.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

12
21Csp/62/2020

Okresný súd Trenčín sudkyňou JUDr. Tatianou Porubánovou v spore žalobcu Intrum Slovakia s. r. o., so sídlom v Bratislave, Mýtna 48, IČO 35 831 154, právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom v Bratislave, Mýtna 48, proti žalovanému A. B., narodenému XX.XX.XXXX, bytom v C. D. E., F. G. XX/XXX, právne zastúpeného JUDr. Karolom Porubčinom, advokátom so sídlom v Považskej Bystrici, Centrum 27/32, IČO 37 914 073, o zaplatenie 1 859,10 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

2
21Csp/62/2020

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 189,07 eur s úrokom z omeškania 5 % ročne od 21.03.2020, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V zostávajúcej časti sa žaloba z a m i e t a.

III. Žalovanému sa náhrada trov konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

10
21Csp/62/2020

1. Žalobca sa domáhal, aby súd žalovanému uložil povinnosť zaplatiť mu 1 859,10 eur s úrokom z omeškania 5 % ročne od 28.02.2018 do zaplatenia. Žalobca je právny nástupca spoločnosti VÚB, a. s., ktorá bola právnym nástupcom spoločnosti Consumer Finance Holding a. s. z titulu zlúčenia uvedenej spoločnosti s E., H. a pokračovala v prevádzkovaní tzv. ostatného podnikania zanikajúcej spoločnosti Consumer Finance Holding a. s.. Pôvodný veriteľ a žalovaný uzatvorili spolu dňa 15.03. 2015 zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX/XXXXXXXXXX, na základe ktorej bola poskytnutá žalovanému pôžička vo výške 2 500,00 eur. Žalovaný mal splácať pôžičku v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 73,17 eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 4 390,20 eur. Do podania žaloby uhradil žalovaný z vyššie uvedenej zmluvy sumu 2 121,93 eur. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, t. j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, pôvodný veriteľ dňa 29.12.2017 vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok, pričom ho upozornil na možnosť vyhlásenia splatnosti celého zostatku dlhu. Nakoľko k úhrade dlžných splátok ani v dodatočne poskytnutej lehote nedošlo, dňa 19.02.2018 bol úver zosplatnený, o čom bol žalovaný informovaný listom z dňa 22.02.2018. Celková suma, ktorú mal žalovaný zaplatiť bola 3 981,03 eur, po úhrade 2 121,93 eur zostalo zaplatiť 1 859,10 eur. Žalobca si zároveň uplatnil zákonné úroky z omeškania, a to od šiesteho dňa nasledujúceho po oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti, nakoľko oznámenie bolo zaslané obyčajnou listovou zásielkou.

2. Žalovaný navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Namietal výšku uplatneného nároku, nakoľko došlo z jeho strany k ďalším úhradám, a to 16.09.2020 uhradil čiastočne sumu 80,00 eur, 19.10.2020 sumu 60,00 eur a 19.11.2020 sumu 40,00 eur. Ďalej namietal neprimerane vysoký zmluvný úrok, jeho rozpor z dobrými mravmi, súhlasil len s tým, aby zaplatil rozdiel medzi poskytnutým úverom 2 500,00 eur a doteraz vykonanými úhradami 2 301,93 eur, čo je 198,07 eur. Pokiaľ ide o úrok z omeškania, súhlasil so zaplatením úroku z omeškania 5 % ročne zo sumy 2 500,00 eur, pričom nevedel uviesť od akého dátumu, pretože tam boli splátky a sumy boli platené rôzne. Podľa názoru žalovaného úrok 27,90 % je v rozpore so zákonom č. 129/2010 Z. z. § 9, zmluvné úroky mohli byť maximálne 24 %, čo je dvojnásobok 12 %, sadba 12 % vychádza zo zákona 129/2010 Z. z.. Vzal zároveň do úvahy súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch za obdobie od 20.04.2015, teda odkedy bol poskytnutý úver.

3. Žalobca akceptoval úhrady žalovaného dňa 17.09.2020 v sume 80,00 eur, dňa 19.10.2020 v sume 60,00 eur a dňa 19.11.2020 v sume 40,00 eur. Z toho dôvodu vzal žalobu v časti o zaplatenie sumy 180,00 eur s prislúchajúcim úrokom z omeškania späť. Zároveň upravil petit žaloby tak, že žiadal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 1 679,10 eur, úrok z omeškania vo výške 5 % p. a. zo sumy 1 859,10 eur od 28.02.2018 do 23.01.2020, úrok z omeškania vo výške 5 % p. a. zo sumy 1 779,10 eur od 18.09.2020 do 19.10.2020, úrok z omeškania vo výške 5% p. a. zo sumy 1 719,10 eur od 20.10.2020 do 19.11.2020 a úrok z omeškania vo výške 5% p. a. zo sumy 1 679,10 eur od 20.11.2020 do zaplatenia.

4. K ďalším námietkam žalovaného žalobca uviedol, že úverová zmluva spĺňa všetky náležitosti podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluvnými stranami bola riadne podpísaná vrátane všeobecných obchodných podmienok a neobsahuje žiadne neprijateľné zmluvné podmienky alebo dojednania. Ročná úroková miera nákladov je v súlade so zákonom a dobrými mravmi. Navýšenie úveru predstavuje len zmluvne dojednaný úrok vo výške ročnej úrokovej sadzby 27,89 %. Výška priemernej hodnoty RPMN pre úvery vo výške od 1 500,00 eur do 6 500,00 eur vrátane, so splatnosťou od 1 do 5 rokov, zverejnená naposledy v čase uzavretia úverovej zmluvy, podľa MF SR v súlade s § 21 ods. 2 z. č. 129/2010 Z. z., v súhrnných informáciách o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 4. štvrtrok 2014 so stavom ku dňu 31.12.2014 predstavovala 18,34 % zhodne s priemernou hodnotou RPMN uvedenou v úverovej zmluve. Výška dojednanej odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru v úverovej zmluve 27,89 % neprevyšuje odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch podľa § 53 ods. 6 OZ, platného a účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy, a je v súlade so zákonom stanovenou maximálnou výškou odplaty pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa § 1a ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., platného a účinného od 01.01.2015. Aplikácia § 39 OZ tak nie je namieste, nakoľko dojednaná odplata v úverovej zmluve vo výške 27,89 % nepresahuje 2x váženého priemeru priemerných hodnôt RPMN za všetky typy spotrebiteľských úverov zverejneného MF SR v súhrnných informáciách o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 4. štvrtrok 2014, so stavom ku dňu 31.12.2014, vo výške 14,70 % a zároveň nepresahuje 2x priemernej výšky RPMN zverejnenej MF SR v súhrnných informáciách o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 4. štvrtrok 2014, so stavom ku dňu 31.12.2014, vo výške 18,34 % pre obdobné úvery. Dojednaná odplata je primeraná, v súlade so zákonom (§ 53 ods. 6 OZ platného a účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy) a dobrými mravmi.

5. Súd po oboznámení sa s listinnými dôkazmi, predloženými žalobcom zistil, že dňa 15.03.2015 bola uzavretá Zmluva o poskytnutí najľahšej pôžičky – zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXX/XXXXXXXXXX, na základe ktorej pôvodný veriteľ poskytol žalovanému pôžičku vo výške 2 500,00, ktorú sa tento zaviazal splácať v 60 mesačných splátkach po 73,17 eur, celková čiastka na zaplatenie bola 4 390,20 eur, celkové náklady spotrebiteľa boli 1 890,20 eur, konečná splatnosť 3/2020, RPMN 27,89 %, priemerná RPMN 18,34 %, fixná ročná úroková sadzba 27,90 %. Prvá splátka bola splatná dňa 20.04.2015, ďalšie splátky boli splatné do 20. dňa v mesiaci. Žalovaný doposiaľ uhradil len povinnú akontáciu 90,00 eur a splátky celkom v sume 395,70 eur. Úver bol bezúčelový, poskytnutý právny predchodcom žalobcu, Consumer Finance Holding a. s. Kežmarok. Vzhľadom k tomu, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať dlh v dohodnutých splátkach, bol písomne vyzvaný 29.12.2017 na úhradu dlžných splátok a možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru, pokiaľ nedôjde v určenej lehote k úhrade splátky splatnej 10/2017. Pretože k úhrade dlžných splátok nedošlo, bola vyhlásená okamžitá splatnosť úveru dňom 22.02.2018.

6. Vyššie uvedené skutočnosti súd nepovažoval za sporné.

7. Podľa § 52 ods. 1 - 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

8. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

9. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

10. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

11. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, v znení platnom v čase uzatvorenia zmluvy o úvere, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

12. Podľa § 2 písm. a/, b/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, v znení platnom v čase uzatvorenia zmluvy o úvere, a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

13. Podľa § 517 ods.1 veta prvá, ods.2 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

14. Podľa § 3 ods. 1 nar. vlády č. 87/1995 Zb. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

15. Na základe zmluvy o úvere právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému na jeho požiadanie peňažné prostriedky a žalovaný sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť zvýšené o dohodnuté úroky v pravidelných mesačných splátkach. Zmluva spĺňa náležitosti zmluvy o úvere definované v § 497 Obchodného zákonníka a záväzkový vzťah medzi stranami je teda vzťahom zo zmluvy o úvere podľa § 497 a nasledujúcich Obchodného zákonníka, ktorý predstavuje tzv. absolútny obchod. Napriek uvedenému je nutné vec posúdiť i podľa ustanovení spotrebiteľského práva.

16. Základnou črtou typizovaných spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Posudzovaný právny vzťah túto charakteristiku spĺňa, pretože zmluva o pôžičke bola vyhotovená ako formulár a jej súčasťou boli bez akýchkoľvek pochybností Obchodné podmienky, ktoré žalovaný ovplyvniť nemohol, nakoľko boli pripravené už vopred pre veľký počet spotrebiteľov. Je pritom nepochybné, že právny predchodca žalobcu pri uzatváraní zmluvy vystupoval v rámci výkonu svojej podnikateľskej činnosti a žalovaný v čase uzavretia zmluvy nekonal v súvislosti s výkonom svojej podnikateľskej alebo inej obchodnej činnosti,

zmluvu podpísal ako fyzická osoba za účelom priamej osobnej spotreby pre seba, resp. pre príslušníkov svojej domácnosti. Predmetná zmluva o úvere je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, nakoľko ide o štandardnú formulárovú zmluvu, uzavretú medzi veriteľom ako dodávateľom a žalovaným ako spotrebiteľom. Predmetná zmluva je zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle vyššie citovaných ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy.

17. V danom prípade predmetná zmluva v časti týkajúcej sa poskytnutia úveru neobsahovala také podmienky, ktoré by boli v rozopre s dobrými mravmi, prípadne ktoré by predstavovali zjavný nepomer práv a povinností medzi účastníkmi zmluvy a ktoré by teda mohli byť vyhodnotené ako neprijateľné zmluvné podmienky.

18. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že bola uzavretá zmluva o úvere, ktorú svojou povahou a charakterom zmluvných strán možno považovať za spotrebiteľskú. Zároveň mal súd za preukázané, že žalovaný ako dlžník si neplnil svoje povinnosti splácať poskytnutý úver tak, ako bolo dohodnuté. Žalovaný skutkové tvrdenia žalobcu nepoprel, preto ich súd považoval za nesporné. Z pohľadu vyššie uvedeného bol nárok žalobcu uplatnený dôvodne, súd preto žalobe v celom rozsahu vyhovel. Nakoľko sa žalovaný dostal do omeškania, súd priznal žalobcovi aj žiadaný úrok z omeškania, ktorý bol uplatnený v zákonnej výške v zmysle žaloby od 6. dňa nasledujúceho po oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti, nakoľko oznámenie bolo zaslané obyčajnou listovou zásielkou.

19. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

20. Podľa § 1 ods. 1 veta prvá nar. vl. č. 87/1995 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnkov, odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov.

21. Podľa § 1a ods. 1 nar. vl. č. 87/1995 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnkov, ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety.

22. Súd ohľadne posúdenia výšky dojednaných zmluvných úrokov prednostne, pred konfrontovaním s dobrými mravmi, ktoré nepredstavujú alternatívu zákonnosti, ale vždy len krajný spôsob právneho posúdenia veci, pokiaľ zákonná úprava inak nevytvára priestor pre účinnú ochranu ohrozených alebo porušených práv, aplikoval § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy, ktorý v spotrebiteľských vzťahoch limituje výšku odplaty za poskytnutie peňažných prostriedkov zákazom podstatného prevýšenia odplaty obvykle požadovanej na finančnom trhu a stanovuje, hoc len demonštratívne, tiež kritéria pre posudzovanie obdobnosti prípadov - finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti. Pri určení hranice podstatného prevýšenia odplaty obvykle požadovanej na finančnom trhu v zmysle § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy, nemožno ponechať bokom skutočnosť, že s účinnosťou od 01.09.2014 je na základe odkazu v novelizovanom § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka najvyššia prípustná výška odplaty už konkrétne ustanovená vykonávacím predpisom, táto úprava exaktne určuje nákladový strop. Miera únosnosti úverového zaťaženia spotrebiteľa je v právnom poriadku koncepcie založená na porovnaní „odplaty“ za poskytnutie peňažných prostriedkov v ponímaní úverových nákladov, základom pre posúdenie ich primeranosti sú obvyklé úverové náklady, a teda v ročnom vyjadrení štatisticky vykazovaný priemer RPMN, a nielen úroky bez ďalších úverových nákladov, ktoré môžu byť v dôsledku predovšetkým kreatívnych produktov nebankových finančných subjektov často len skrytým prostriedkom ďalšieho úverového zaťaženia dlžníka.

23. Priemerná RPMN v úverovej zmluve (zo dňa 15.03.2015) bola uvedená hodnotou 18,34 %. Výška priemernej hodnoty RPMN pre úvery vo výške od 1 500,00 eur do 6 500,00 eur vrátane, so splatnosťou od 1 do 5 rokov, podľa údajov o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch ku dňu 31.12.2014, zverejnených Ministerstvom financií SR naposledy pred uzavretím úverovej zmluvy, v súlade s § 21 ods. 2 z. č. 129/2010 Z. z., predstavovala hodnotu 18,34 % zhodne s priemernou hodnotou RPMN uvedenou v úverovej zmluve. Zákonný limit je v hodnote dvojnásobku priemernej RPMN, teda 36,68 %, výška dojednanej odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru v úverovej zmluve bola 27,89 %. Už len z toho je evidentné, že takto dojednaná odplata za situácie, keď iné poplatky s úverom neboli spojené a úverová záťažnosť žalovaného neprevyšuje pomyselný nákladový strop v ponímaní samotného zákonodarcu, sama o sebe nemôže byť v rozpore s dobrými mravmi.

24. Podľa § 144, § 145 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku žalobca môže vziať žalobu späť. Ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzátí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

25. Vzhľadom k prejavu vôle žalobcu súd konanie zastavil v časti o zaplatenie celkom 180,00 eur s príslušenstvom, k úhradám došlo v priebehu konania.

26. V dôsledku odvolania žalovaného sa vecou zaoberal súd druhej inštancie, Krajský súd v Trenčíne. Uznesením zo dňa 29.04.2022, č. k. 6CoCsp/7/2022-116. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým bolo žalobe vyhovené a súvisiacom výroku o náhrade trov konania zrušil a vrátil vec na ďalšie konanie a rozhodnutie.

27. Súdu prvej inštancie bolo vytknuté, že sa nezaoberal tým, či pôvodný veriteľ s odbornou starostlivosťou skúmal bonitu dlžníka a tiež aktívnu vecnou legitimáciou žalobcu. Uviedol, že súd prvej inštancie sa prvom rade bude zaoberať tým, či veriteľ postupoval pred poskytnutím úveru žalovanému s odbornou starostlivosťou, prípadne či hrubo porušil svoje povinnosti. Po vyhodnotení postupu veriteľa posúdi následky takéhoto postupu, najmä či nie je naplnený niektorý z následkov podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch a v nadväznosti na tieto závery znovu posúdi splnenie podmienok pre postúpenie pohľadávky, vrátane podmienok podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, t. j. vecnú aktívnu legitimáciu žalobcu. Hoc je povinnosťou súdu aj bez námietok sa zaoberať aktívnu vecnou legitimáciou žalobcu, pričom toto skúmanie by malo byť prvoradé, nie je to možné, pokiaľ súd dôsledne neposúdi, či bol postup veriteľa pri skúmaní schopnosti žalovaného splácať úver v súlade s § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Ak by totiž veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nebol by oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru, čo by malo za následok iné, než žalobcom tvrdenú mimoriadnu splatnosť úveru, v dôsledku čoho by bolo aj omeškanie žalovaného iné a samozrejme by to malo vplyv aj na to, či a kedy došlo k splneniu podmienok podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách (výzva banky dlžníkovi a následné omeškania 90 dní). V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 by sa zas úver považoval za bezúročný a bez poplatkov, v dôsledku čoho by potom bolo znovu potrebné prehodnotiť, kedy nastala splatnosť takého úveru, či a kedy boli splnené podmienky výzvy podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, koľko z istiny dlžník uhradil, komu a kedy, pretože by nemal povinnosť hradiť sumu presahujúcu istinu (okrem úrokov z omeškania v prípade omeškania), a ak by uhradil celú istinu pred postúpením pohľadávky, bola by zmluva o postúpení pohľadávok neplatná. Konkrétne zistenie a vyhodnotenie postupu veriteľa podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch sa premietne aj do konkrétneho záveru o splatnosti a vecnej aktívnej legitimácie žalobcu.

28. Podľa § 7 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, v znení platnom v čase uzatvorenia zmluvy o úvere (do 31.03.2015) veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

29. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, v znení platnom v čase uzatvorenia zmluvy o úvere (do 31.03.2015) ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

30. Žalovaný zotrval na tom, že pôvodný veriteľ nekonal s dostatočnou odbornou starostlivosťou, opak nedoložil žiadnymi listinnými dôkazmi. Nevyžiadal si od neho konkrétne listiny, ktoré by preukazovali jeho skutočnú finančnú situáciu, nežiadal daňové priznanie, nezisťoval konkrétne výdavky na ďalšie potreby v priebehu mesiaca, nezisťoval prípadné ďalšie úvery. V čase, keď požiadal o sporný úver, mal od rovnakého veriteľa už dva úvery, celkom ich mal 6, ale 4 úvery boli vyplatené. V dobe žiadosti o úver podnikal ako živnostník, ktorým je doteraz, nepamätal si presne aký príjem ako živnostník mal, nemá výplatné pásky, príjem deklaroval len tak z hlavy. V tej dobe mal finančné ťažkosti, potreboval prostriedky na vyplatenie ďalších úverov, potreboval vyplatiť manželku, v súčasnosti má čistý príjem cca 800-900 eur mesačne. Spoliehal sa na to, že pôvodný veriteľ je odborne zdatný subjekt a má dostatočnú vedomosť o tom, čo má robiť. V čase uzavretia spornej zmluvy splácal jeden úver splátkami 110 eur mesačne, v priebehu mesiaca mal bežné výdavky so zabezpečením štandardných životných potrieb, platil podnájom 400 eur mesačne. Nenapadlo ho spomenúť ďalšie úvery, mal za to, keďže ich žiadal od rovnakého subjektu, že tento subjekt vedomosť o jeho ďalších úveroch má a jeho finančnú situáciu si preverí. Presné čísla si v hlave nedrží, upresnenie tak príjmov, ako aj výdavkov, od neho nikto nežiadal. Kvôli všetkým úverom chodil na rovnaké miesto, osoba, s ktorou komunikoval si ho už určite pamätala.

31. K skúmaniu schopnosti žalovaného splácať spotrebiteľský úver žalobca uviedol, že pôvodný veriteľ pred uzatvorením zmluvy o úvere skúmal schopnosť žalovaného splácať spotrebiteľský úver s odbornou starostlivosťou. Občiansky preukaz žalovaného nebol žiadnym spôsobom odcudzený a žalovaný spĺňal štandardné riskové podmienky. Žalovaný zároveň podpisom danej zmluvy prehlásil, že všetky ním uvádzané údaje sú pravdivé. Žalovaný taktiež prehlásil, že ku dňu podpisu zmluvy mu neboli známe žiadne okolnosti, ktoré by mohli mať vplyv na riadne plnenie jeho záväzku. Uvedené vyhlásenia sú súčasťou uzatvorenej zmluvy, teda žalovaný mal možnosť sa s podmienkami plnenia oboznámiť a tieto nerozporoval. Zmluvné podmienky boli žalovaným riadne podpísané. Žalovaný zároveň z titulu z podnikania preukázal výšku jeho mesačného príjmu ako aj výšku svojich mesačných výdavkov. Zmluvne stanovená výška mesačnej splátky sa tak s poukazom na žalovaným uvádzané hodnoty javí ako primeraná. Žalovaný viac ako dva roky riadne hradil predpísané splátky, pričom pôvodný veriteľ nemal dosah na okolnosti, ktoré po podpise zmluvy znemožnili žalovanému riadne splácať poskytnutý úver a o týchto ani nemohol mať vedomosť. Žalovaný žiadnym spôsobom neinformoval pôvodného veriteľa o zmene finančných pomerov, ktoré by mu znemožnili riadne splácanie poskytnutého úveru. Rovnako tak zo strany žalovaného nebola prednesená žiadosť o prípadné zníženie mesačnej splátky, ktorú by náš právny predchodca posúdil a so žalovaným dohodol nové podmienky splácania. Veriteľ si vyžiadal od žalovaného za účelom overenia jeho bonity súhlas s použitím jeho osobných údajov za účelom preverenia jeho úverovej histórie v Nebankovom registri klientskych informácií a v Spoločnom registri bankových informácií ako aj s cieľom preverenia existencie jeho pracovného pomeru v Sociálnej poisťovni. Z uvedeného vyplýva, že pôvodný veriteľ sa nedopustil konania, ktoré predstavuje hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1, za ktoré by prichádzala do úvahy sankcia bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru podľa v § 11 ods. 2 veta druhá zákona o spotrebiteľských úveroch.

32. Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje skúmanie bonity klienta s odbornou starostlivosťou, t. j. vyžaduje vyšší stupeň obozretnosti a odbornosti. Pre naplnenie podmienok uvedených v § 7 ods. 1 tohto zákona nepostačuje len formálne zistenie základných informácií o výške príjmov a výdavkov spotrebiteľa, ale aj ich preukázanie a odborné posúdenie. Ak by pre splnenie zákonnej podmienky „s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver“ postačovalo len uvedenie výšky príjmov a výdavkov spotrebiteľa, bez ich náležitého preukázania a vyhodnotenia, nedošlo by k naplneniu účelu tohto ustanovenia, ktorým je predchádzanie vzniku spotrebiteľskej insolventnosti.

33. Veriteľ v zmysle ustanovení § 7 a § 11 zákona o spotrebiteľských úveroch je pri posúdení úverovej schopnosti klienta povinný brať na zreteľ ako existujúcu situáciu klienta, najmä jeho príjmy a výdavky, tak i skutočnosti, ktoré možno na základe informácií dostupných pred uzavretím zmluvy s vysokou mierou pravdepodobnosti očakávať (napr. predpokladaný príjem z prejednávaneho dedičského konania, predaja nehnuteľnosti, poisťného plnenia a pod.). Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti je pritom kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami spotrebiteľa a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, aká bude potrebná pre splácanie úveru. Pri posudzovaní budúcej schopnosti spotrebiteľa splácať úver sa vychádza z existujúceho stavu a prezumpcie jeho zachovania do budúcnosti. Nejde pritom o získanie stopercentnej istoty, že úver bude v budúcnosti splatený, pretože nie je napr. možné s istotou vylúčiť, že spotrebiteľ dostane výpoveď z pracovného pomeru, dlhodobu ochorenie a pod. Cieľom zákonodarcu bolo efektívne zamedziť predlžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne splácať. Z textu zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že informácie pre rozhodnutie dodávateľa o tom, či zmluvu uzavrie alebo nie, si má veriteľ zabezpečiť sám a to aj v spolupráci so žiadateľom o úver. Pri získavaní relevantných informácií za účelom posúdenia úverovej schopnosti spotrebiteľa tak veriteľ vychádza ako z informácií dodaných spotrebiteľom a samozrejme ním aj preukázaných, tak z informácií, ktoré získava z iných dostupných zdrojov. Je povinnosťou veriteľa takto získané informácie zhromaždiť, vyhodnotiť ich dostatočnosť a rozhodnúť, či a ktoré informácie je nevyhnutné ďalej overovať. Za dostatočné sa považujú iba také informácie o príjmoch a výdavkoch, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje. Táto povinnosť však nezabavuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečovať ďalšie primerané a objektívne zisťiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť. Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver tak treba chápať ako situáciu, keď v závislosti na frekvencii splácania zostane spotrebiteľovi v jeho osobnom a domácom rozpočte dostatok finančných prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať splátku v predpokladanej výške. Preto dodávateľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný a domáci rozpočet a to ako stranu príjmov, tak stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver. Analýza iba niektorej zo strán rozpočtu sama o sebe k posúdeniu úverovej schopnosti nepostačuje.

34. Z predložených listinných dôkazov súd zistil, že sporná úverová zmluva bola uzavretá 15.03.2015. V časti II. označenej ako údaj klienta o zamestnaní a finančnej situácii bol popísaný žiadateľ o úver ako fyzická osoba, podnikateľ, s príjmom z podnikania a inej zárobkovej činnosti za predchádzajúci rok 14.000 eur, mesačné finančné náklady boli zistené v rozsahu 160 eur, iné mesačné výdavky 50 eur, žiadne ďalšie údaje o osobe žalovaného a jeho rodinnej a finančnej situácii zisťované neboli. Skutočnosť, že pôvodný veriteľ nežiadal od žalovaného žiadne listiny preukazujúce jeho situáciu, ktoré by overili ním deklarované tvrdenia, preukazuje predložený zoznam dokladov k pôžičkám, z ktorého vyplýva, že žalovaný k žiadosti o úver predložil dva doklady totožnosti a žiadny iný doklad, ktorý by preukazoval jeho príjem ako výpis z účtu, dispozičnú kartu k účtu, potvrdenie o príjme, potvrdenie o výške daňovej povinnosti, potvrdenie o podaní daňového priznania a podobne. Žalovaný súhlasil s tým, aby pôvodný veriteľ skúmal jeho situáciu v nebankovom registri klientskych informácií, v spoločnom registri bankových informácií, sociálnej poisťovni, žalobca ale nepredložil žiadny dôkaz o tom, čo bolo výsledkom tohto prieskumu, ak vôbec pred uzavretím spornej úverovej zmluvy ku konkrétnemu prieskumu došlo. Žalovaný poskytol viaceré úverové zmluvy, ktoré uzavrel. 09.02.2016 uzavrel s veriteľom Profi Credit Slovakia, s.r.o. zmluvu o úvere na sumu 3.800 eur ako podnikateľ, 04.10.2016 uzavrel s veriteľom Consumer Finance Holding, a.s. zmluvu o spotrebiteľskom úvere na sumu 1.200 eur, 30.07.2015 uzavrel s veriteľom Consumer Finance Holding, a.s. zmluvu o spotrebiteľskom úvere na sumu 1.200 eur, 22.09.2014 uzavrel s veriteľom Consumer Finance Holding, a.s. zmluvu o spotrebiteľskom úvere na 1.200 eur, 23.05.2014 uzavrel s veriteľom Consumer Finance Holding, a. s. zmluvu o spotrebiteľskom úvere na sumu 3.500 eur, 24.07.2014 uzavrel s veriteľom Consumer Finance Holding, a.s. zmluvu o spotrebiteľskom úvere na sumu 1.200 eur.

35. V danom prípade z vykonaného dokazovania vyplynulo, že pôvodný veriteľ sa obmedzil na skúmanie pomerov žalovaného v podstatne obmedzenom rozsahu, uspokojil sa s údajom o príjme z podnikateľskej činnosti a mesačnými nákladmi a inými výdavkami bez toho, aby si dôslednejším postupom overil ich hodnovernosť. Pôvodný veriteľ nezisťoval konkrétne výdavky žalovaného, napr. na bývanie, stravovanie, dopravu, či má vyživovaciu povinnosť voči niekomu, či má aj iné záväzky, resp. úvery v iných spoločnostiach. Nemohlo byť pre pôvodného veriteľa problémom zistiť úverový

zaťaženosť žalovaného, keď v čase uzavretia spornej zmluvy žalovaný splácal rovnakému veriteľovi už tri úvery, pri zisťovaní úverovej zaťaženosť pôvodný veriteľ nepotreboval informácie z registra údajov o spotrebiteľských úveroch, stačilo preveriť vlastnú evidenciu. Bez dôsledného zistenia príjmov a rovnako aj výdavkov podľa názoru súdu pôvodný veriteľ nemohol objektívne posúdiť celkovú sociálno-ekonomickú situáciu žalovaného. Iba ich vzájomným porovnaním bolo možné vyhodnotiť, či spotrebiteľ je schopný a či pravdepodobne v budúcnosti (minimálne v období, na ktoré sa zmluva uzatvára) bude schopný plniť svoje záväzky. Z tohto pohľadu je potrebné vyhodnotiť skúmanie bonity žalovaného zo strany pôvodného veriteľa ako nedostatočné. O nedôslednosti pôvodného veriteľa pri skúmaní bonity žalovaného svedčí okrem uvedených skutočností aj to, že so žalovaným po uzatvorení spornej zmluvy uzatvoril ešte ďalšie dve zmluvy o úvere. Pôvodnému veriteľovi malo byť známe, že aj z tých minimálnych a neoverených údajov, ktoré zistil, žalovaný nemôže byť schopný plniť svoje záväzky riadne a včas. Žalobca nepreukázal, že by pôvodný veriteľ nahliadol do príslušných databáz údajov o žalovanom, k čomu je potrebné uviesť, že povinnosť nahliadnuť do registra údajov o spotrebiteľských úveroch bola daná do zákona o spotrebiteľských úveroch až s účinnosťou od 01.04.2015, pôvodný veriteľ mal k dispozícii databázu, do nahliadnutia ktorých si vyžiadal súhlas žalovaného. Vzhľadom k tomu, že pôvodný veriteľ hrubo porušil povinnosť skúmať s odbornou starostlivosťou sociálno - ekonomickú situáciu žalovaného, súd považoval úver za bezúročný a bez poplatkov.

36. Pokiaľ ide o spôsob splácania sporného úveru, okolnosti jeho zosplatnenia a postúpenia na terajšieho žalobcu, súd zistil, že 29.12.2017 zaslal pôvodný veriteľ žalovanému písomnosť označenú ako predžalobná upomienka, z jej obsahu vyplynulo, že je evidovaný nedoplatok na splátkach žalovaného vo výške 292,68 eur, ktoré veriteľ žiadal bezodkladne zaplatiť, s tým, že ak nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci október 2017 do 05.02.2018, bude veriteľ oprávnený sporný úver zosplatniť. Listom zo dňa 22.02.2018 Všeobecná úverová banka, a.s. oznámila žalovanému, že došlo k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru, ktorého zostatok je ku dňu zosplatnenia 1.859,34 eur. Podľa prehľadu splátok a úhrad žalovaný platil dohodnuté splátky v zásade celkom pravidelne, v poslednom polroku 2017 uhradil splátku v júli, septembri, októbri, novembri, decembri, od tej doby nezaplatil žiadnu splátku. VÚB a s. listom zo dňa 26.03.2021 oznámila žalovanému, že došlo k postúpeniu pohľadávky na spoločnosť súčasného žalobcu, vzhľadom k tomu, že k postúpeniu pohľadávky došlo v priebehu konania, súd uznesením zo dňa 10.06.2021 rozhodol o zmene subjektu na strane žalobcu, toto rozhodnutie bolo doručené právnomu zástupcovi žalovaného. Žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 2.500 eur, ktorý sa zaviazal splácať v pravidelných mesačných splátkach, vždy do 20. dňa konkrétneho mesiaca, s tým, že ako termín konečnej splatnosti bol určený marec 2020. K postúpeniu pohľadávky na súčasného žalobcu došlo na základe rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 23.03.2021.

37. Podľa názoru súdu žalovaný nesprávne predpokladal, že na skúmanie aktívnej vecnej legitímácie sa mali skúmať podmienky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. V tomto prípade pohľadávka vznikla nebankovej spoločnosti, obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding a. s., ktorá žalovanému poskytla úver. Tá zanikla s tým, že pohľadávka prešla na Všeobecnú úverovú banku a. s., ktorá žalobou uplatnila pohľadávku, a v konaní následne postúpila pohľadávku na žalobcu. Nakoľko E. I. J. H. nedisponovala „bankovou“ pohľadávkou, nemožno na otázku platnosti postúpenia takejto pohľadávky vzťahovať § 92 ods. 8 zákona o bankách. Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách možno aplikovať len na pohľadávku, ktorá vznikne banke, resp. pobočke zahraničnej banky (a contrario nie nebankovej spoločnosti). K postúpeniu pohľadávky na žalobcu došlo po dohodnutom termíne konečnej splatnosti. E. I. J. H. nevstúpila do práv zo spornej úverovej zmluvy v dôsledku postúpenia pohľadávky, ale na základe inej právnej skutočnosti, a síce v dôsledku toho, že došlo k zlúčeniu s pôvodným veriteľom. Nebol teda dôvod zaoberať sa tým, či k zosplatneniu pohľadávky došlo po splnení zákonných podmienok podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, t. j. v prípade omeškania dlžníka s úhradou príslušných splátok úveru po uplynutí 15 dní od upozornenia na zosplatnenie, resp. či bola dodržaná 90- dňová lehota medzi doručením výzvy banky na zaplatenie pohľadávky a jej postúpením, či bolo takéto postúpenie na žalobcu v rozpore so zákonom o bankách (s jeho § 92 ods. 8).

38. Žalobcovi bola postúpená pohľadávka po uplynutí dohodnutej doby jej splatnosti, bol teda vo veci vecne aktívne legitimovaný. Žalovanému bol poskytnutý úver 2 500,00 eur, doposiaľ uhradil celkom 2 301,93 eur, podľa tvrdenia žalobcu 2 121,93 eur do podania žaloby, 180,00 eur po podaní žaloby. Pretože úver bol bez úrokov a bez poplatkov, má žalovaný vrátiť plnenie, ktoré obdržal, z poskytnutej sumy je to ku dňu rozhodnutia 198,07 eur, túto sumu súd žalovanému uložil zaplatiť. Žalovaný sa s úhradou tejto sumy nepochybné dostal do omeškania, preto bol dôvodný aj nárok na

úroky z omeškania. Z tvrdení strán sporu nebolo možné určiť, ktoré splátky a v akej výške boli po ich splatnosti, s určitosťou ale bolo možné ustáliť, že žalovaný sa s dlžnou sumou dostal do omeškania po dohodnutom termíne konečnej splatnosti, teda dňom 21.03.2020, preto od tohto dňa bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť aj úroky z omeškania.

39. Podľa § 255 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku má právo na náhradu trov konania strana, ktorá procesne nezavinila zastavenie konania. Z celkovej uplatnenej sumy bol žalovaný úspešný, resp. nezavinil zastavenie konania, v rozsahu úhrady 378,07 eur (180,00 eur úhrada po podaní žaloby, 198,07 eur uložená povinnosť), čo je 20,34 % z uplatnenej pohľadávky. Z toho plynie, že nárok na náhradu trov konania by mal žalovaný, táto mu priznaná nebola, pretože si náhradu trov konania neuplatnil.

Poučenie:

2

21Csp/62/2020

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu písomne dvojmo.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1, 2, 3 CSP „odvolacie dôvody“ (ods.1) odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky,

súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

(ods.2) Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

(ods.3) Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP „Novoty v odvolacom konaní“ - prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Pokiaľ si žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže sa žalobca domáhať jej splnenia prostredníctvom exekúcie.